

Národní divadlo

O P E R A

Ředitel Národního divadla: akad. arch. Daniel Dvořák
Šéf opery Národního divadla: Jiří Nekvasil

TISKOVÉ INFORMACE

Giuseppe Verdi (1813-1901)

AIDA

I. premiéra 15.10.2005 v 19.00 hod. v Národním divadle
II. premiéra 18.10.2005 v 19.00 hod. v Národním divadle

Reprízy v sezóně 2005 / 2006:
20.10., 1. a 23.11., 6.12.2005; 19.3., 6.5., 1.6.2006

Láska a smrt ve stínu pyramid!

Giuseppe Verdi (1813-1901)

AIDA

Opera o čtyřech jednáních z let 1870-1871

Libreto: Antonio Ghislanzoni

Splupráce na libretu: Camille Du Locle, Auguste Mariette

Hudební nastudování: Oliver Dohnányi

Dirigent: Oliver Dohnányi, Zbyněk Müller

Režie: Steffen Piontek

Scéna a kostýmy: Mike Hahne

Choreografie: Tomáš Rychetský

Sbormistr: Pavel Vaněk

Osoby a obsazení:

Král	Jiří Kalendovský Miloslav Podskalský
Amneris	Jolana Fogašová Alina Gurina
Aida	Daniela Longhi Olga Romanko
Radames	José Azocar Sergej Ljadov
Ramfis	Gustáv Beláček Zdeněk Plech
Amonasro	Ivan Kusnjer
Posel	Václav Lemberk Jan Markvart
Kněžka	Dana Burešová Maria Haan Iveta Jiříková

Premiéry 15. a 18.10. 2005 v 19 hodin v Národním divadle

Reprízy v sezóně 2005 / 2006: 20.10., 1. a 23.11., 6.12.2005; 19.3., 6.5., 1.6.2006

Touto inscenací se Verdiho Aida vrací po více než padesáti letech na jeviště historické budovy ND!

SLOVO REŽISÉRA

Verdiho *Aida* fascinuje od doby své premiéry diváky na celém světě. Čím však právě tato opera okouzluje? Dokonce i lidé, kteří nemají opery rádi nebo je neznají, vědí, že existuje slavná opera, která se jmenuje *Aida*. Je to kvůli očekávání, že na operním jevišti bude možné spatřit živého slona? Je to tím triumfálním pochodem, který vyzvání z bezpočtu mobilních telefonů, zpívá se na fotbalových stadionech a který bychom chtěli jednou slyšet také v originále? To si nemyslíme.

Okouzlení z 19. století, vyplývající ze znovuobjeveného divu egyptského starověku, pro nás může mít pouze historický význam. Verdi a jeho libretisté však uvádějí na pozadí fantastické staroegyptské minulosti, jež není definována historicky, příběh, který se díky své nadčasovosti a tragice řadí vedle taková díla, jakými jsou Shakespearův *Romeo a Julie* a Wagnerův *Tristan a Isolda*.

Bezpodmínečnost lásky mezi Aidou a Radamem, která vzdoruje každé překážce a může své nadměru tragické naplnění najít jedině ve smrti, by bylo možné zasadit do jakéhokoli časového období. Síla bezpodmínečné lásky mezi dvěma lidmi překonává rozkol mezi dvěma národy, vymyká se poručnictví imperialistické politiky i nátlakům rodinných vazeb a kariéristických úvah. Verdi a jeho libretisté formulují naději na možnost takové bezpodmínečné lásky jako utopii. A jako druh umění je to právě opera, která má možnost takovou utopii – z druhé strany každodenních zkušeností – podchytit. Forma "velké opery", jež je Verdim právě u tohoto díla vyhnána do extrému, umožňuje vytvořit právě ten nepostradatelný odstup publika, aniž by došlo ke ztrátě vnitřní hodnověrnosti. Právě ona bezprostřední přímota děje, jednoznačná geniální hudební charakterizace vystupujících osob představuje pro interprety neobyčejnou výzvu.

Snažili jsme se postavit k této výzvě s respektem. Jelikož se vlastně jedná o nadčasový příběh, jevílo se nám jako správné, abychom respektovali podmínky stanovené Verdim a jeho libretisty ohledně času a místa děje. Tento příběh dokáže zaujmout, a vůbec nezáleží na tom, zda je umístěn do egyptského muzea, na Měsíc nebo do Prahy dnešních dnů, ačkoli si dovolujeme pochybovat, že v Praze se v dnešní době velezrádci zadržují zaživa. Ti končí spíše na Pankráci. Verdiho hudba a text jeho libretistů vypovídají o fantastickém Egyptě tak jednoznačně, že jsme se necítili oprávněni k tomu, abychom zvolili jinou dobu či jiné místo děje.

Verdim a jeho libretisty tak geniálně zachycený odstup mezi našimi každodenními životními zkušenostmi a možností utopie prožívané v nepřijatelné minulosti pro nás znamená očarování touto operou. Tato opera může posílit naději na život ve svobodě. Přejeme sobě i publiku, aby tato naděje zůstala v naší inscenaci patrná.

Steffen Piontek (říjen 2005)

ŽIVOTOPISY – INSCENÁTOŘI

Oliver Dohnányi

– hudební nastudování, dirigent

Dirigent Oliver Dohnányi studoval na Akademii múzických umění v Praze (u Václava Neumanna), na Vysoké hudební škole ve Vídni (u Otmara Suitnera) a dále pak v mistrovských třídách dirigentů Franca Ferrary, Arvida Jansonse a Igora Markeviche. V italské Sieně získal cenu Premio Respighi. Byl finalistou několika významných dirigentských soutěží (např. Mezinárodní dirigentská soutěž Maďarské televize a Talichova soutěž Pražského jara).

Po studiích působil nejdříve jako dirigent Rozhlasových symfoniků v Bratislavě, později se stal šéfdirigentem opery Slovenského národního divadla a dirigentem Slovenské filharmonie. S operou Slovenského národního divadla získal na Edinburgském festivalu prestižní Cenu mezinárodní kritiky za inscenaci Gounodova *Fausta*. V letech 1993 – 1996 byl šéfdirigentem opery Národního divadla v Praze. Nastudoval zde mimo jiné opery *La Bohème* (1992), *Roméo et Juliette* (1994), *Figarova svatba* (1994), *Libuše* (1995), *Rigoletto* (1995), *Tosca* (2000) a další.

Jako hostující dirigent dirigoval v opeře v Buenos Aires, Zürichu, Kodani, Vídni, Amsterdamu, Basileji, Düsseldorfu, Neapoli, Londýně, Leedsu, je pravidelným hostem japonského Yomiuri Nippon Symphony Orchestra (Tokio), dirigoval St. Petersburgskou filharmonii, Liverpoolskou královskou filharmonii, Českou filharmonii, filharmonii Buenos Aires, Maďarskou státní filharmonii, Portugalskou filharmonii, English Chamber Orchestra, London Mozart Players, orchestr BBC a mnoho dalších orchestrů a operních souborů.

Na Edinburgském festivalu řídil koncertní provedení Smetanovy *Libuše* a jeho nastudování Smetanovy *Prodané nevěsty* v Opeře North bylo nominováno na titul Nejlepší inscenace roku ve Velké Británii. Nepřetržitě od roku 1978 vede pražský komorní soubor Canticorum iubiló.

Od roku 2000 začal spolupracovat s Českým národním symfonickým orchestrem, se kterým m.j. absolvoval úspěšné turné po Japonsku. Od roku 2001 je stálým hostujícím dirigentem Bavorské státní opery v Mnichově a v tomtéž roce se uskutečnil jeho americký debut s orchestrem Chicago Symphonietta.

1. června 2004 přijal Oliver Dohnányi post šéfdirigenta opery Národního divadla v Praze a nastudoval zde novou inscenaci *Prodané nevěsty* (2004) a *Aidy* (2005).

Steffen Piontek

– režie

Režisér Steffen Piontek se narodil v německém Bitterfeldu v roce 1962. Na berlínské Vysoké hudební škole vystudoval režii hudebního divadla, působil jako asistent režie v Landestheater v Altenburgu a ve Staatsoper v Drážďanech. Spolupracoval s režiséry Joachimem Herzem, Wolfgangem Wagnerem a Christine Mielitz. Jako režisér debutoval v roce 1986 Donizettiho *Nápojem lásky* ve Volkstheater v Rostocku. Na svém kontě má více než 70 režii především v německých divadlech – v Chemnitz (*Kouzelná flétna*, *Vídeňská krev*), Drážďanech (*Popelka*, *La Clemenza di Tito*), Krefeldu (*Vojcek*), Lübecku (*Mistři pěvci norimberští*), Freiburgu (*Manon Lescaut*), v Halle (*Fidelio*), Görlitz (*Figarova svatba*), Cottbusu, Výmaru, Rostocku (*Tannhäuser*, *Don Giovanni*, *Piková dáma*). V letech 1998-2001 vedl operní soubor Landesbühnen Sachsen Radebeul a v roce 2002 se stal generálním intendantem a operním ředitelem Volkstheater v Rostocku.

Nejvýznamnější inscenace:

Kurt Weill: *Vzestup a pád města Mahagonny*, Oper Chemnitz 1994

Wolfgang Amadeus Mozart: *Kouzelná flétna*, Chemnitz 1992, St. Petersburg 1993, Osaka 1995

Carl Maria von Weber: *Čarostřelec*, Bern 1993

Richard Wagner: *Mistři pěvci norimberští*, Theater Lübeck 1996

Richard Wagner: *Tannhäuser*, Volkstheater Rostock 1997
Engelbert Humperdinck: *Perníková chaloupka*, Salzburg 1997, Osaka 1998
Otto Nicolai: *Veselé paničky windsorské*, Weimar 2002
Ludwig van Beethoven: *Fidelio*, Oper Halle 2002
Johann Strauss: *Netopýr*, Chemnitz 1999, Osaka 2000, Leipzig 2003, Rostock 2004
Wilhelm Kienzl: *Evangelista*, Oper Chemnitz 2004

Mike Hahne

– scéna a kostýmy

Narodil se v roce 1971 ve Wriezen v Německu. V letech 1991-96 studoval na Vysoké škole umělecké v Berlíně-Weißensee u prof. Volkera Pfüllera a prof. Heidi Brambachové, které asistoval také na několika scénách (*Malý Eyolf* - Berliner Ensemble, *Carmen* - Kaiserslautern). Od roku 1996 pracuje jako samostatný scénický výtvarník a výtvarník kostýmů. Od roku 1997 je pravidelným hostem Städtischen Theater v Chemnitz. Od roku 2002 je vedoucím výpravy v rostockém Volkstheater.

Výběr z inscenací:

1996-1997

Georges Bizet: *Carmen*; Pfalstheater Kaiserslautern
Bertolt Brecht: *Dobrý člověk ze Sečuanu*; Schauspielhaus Chemnitz

1997-1998

Gotthold Ephraim Lessing: *Moudrý Nathan*; Schauspielhaus Chemnitz
Ben Johnson: *Volpone*; Staatstheater Cottbus
Bertolt Brecht: *Matka Kuráž*; Kleisttheater Frankfurt na Odrou
Peter Hacks: *Krásná Helena*; Staatstheater Cottbus
Leonard Bernstein: *West Side Story*; Uckermärkische Bühnen Schwedt

2000-2001

Otto Nicolai: *Veselé paničky windsorské*; DNT Weimar
Ludwig van Beethoven: *Fidelio*; Opernhaus Halle
Christopher Hampton: *Nebezpečné vztahy*; Schauspielhaus Chemnitz

2002

Hugo von Hofmannsthal: *Jedermann*; Schauspielhaus Chemnitz
William Shakespeare: *Bouře*; Volkstheater Rostock
Wolfgang Amadeus Mozart: *Don Giovanni*; Volkstheater Rostock
Edmund Rostand: *Cyrano z Bergeracu*; Schauspielhaus Chemnitz

2003

Friedrich Schiller: *Loupežníci*; Volkstheater Rostock
Albert Lortzing: *Pytlák*; Volkstheater Rostock
William Shakespeare: *Romeo a Julie*; Volkstheater Rostock

2004

Richard O'Brien: *The Rocky Horror Show*; Mecklenburgisches Staatstheater Schwerin
Wilhelm Kienzle: *Evangelista*; Oper Chemnitz

2005

Friedrich Hebbel: *Nibelungové*; Volkstheater Rostock
Petr Iljič Čajkovskij: *Píková dáma*; Volkstheater Rostock
Gaetano Donizetti: *Nápoj lásky*; Volkstheater Rostock

Tomáš Rychetský

– choreografie

Narodil se 30.4. 1978 v Jihlavě. Navštěvoval taneční studio DSF pod vedením Daniela Záboje a soukromou taneční konzervatoř v Hradci Králové. V osmnácti letech přestoupil do Prahy, kde dokončil svá studia na Taneční konzervatoři hlavního města Prahy (obor moderní a lidový tanec). Během studia spolupracoval s mnoha zahraničními lektory. Již na konzervatoři začal s prvními choreografickými pokusy společně s Davidem Stránským: *Brother, Vlasy, Kdysi... , Extáze, Chyť mě!*. V roce 2000 nastoupil do Pražského komorního baletu, kde tančil v choreografiích předních českých, ale i zahraničních choreografů: Jan Kodet (*S úctou líbám...*), Jiří Kylián (*Šest tanců*), Pavel Šmok (*Stabat Mater, Holoubek, Sinfonietta, Golem, Svatba*), Libor Vaculík (*Slovanské dvojzpěvy, Don Juan, Hirošima, Tance podle Brahmsa*), Petr Zuska (*Sonáta, Šibeničky, Mariin sen*), Christopher Bruce (*Sen seržanta Earlyho*), Patrick Delacroix (*Son Chemin*), Robert North (*Bolero*).

Od sezony 2003/2004 je členem baletu Národního divadla v Praze, kde tančí sborové, ale i menší sólové role: Pietro v titulu *Lucrezia Borgia* (chor.: Libor Vaculík), *Ways 03* (chor.: Petr Zuska), *Stamping Ground* (chor.: Jiří Kylián), *Álbum Familiar* (chor.: Conny Janssen), *Through Nana's Eyes* (chor.: Itzik Galili), *Ibbur* (chor.: Petr Zuska).

Své choreografické práci se věnuje i nadále: *Bratři* (Tanec Praha 2001), *Alterego* (Eurovizní soutěž v Londýně), *Válka růží* (Choreografická soutěžní přehlídka ČR 2001), *Omylem andělem, Positivní...?* (zařazena do repertoáru Pražského komorního baletu), *Šťastná sedma, Čtyři* (festival Tanec Praha 2004). V únoru 2005 měla premiéru na *Miniaturách* v ND jeho první samostatná choreografie *Bezpředmětná křehkost*. V květnu pak měl premiéru projekt *NANOPICTURE*, který je inspirován „*Nanopříběhem*“ od české hudební skupiny TATABOJS

Pavel Vaněk

– sbormistr

Narodil se v r. 1957 v Domažlicích. V r. 1979 absolvoval plzeňskou konzervatoř v oboru klavír, v letech 1982–84 působil jako korepetitor v Divadle J. K. Tyla v Plzni. Poté byl krátce angažován ve sboru Českého rozhlasu. V letech 1986-91 studoval na pražské Akademii múzických umění obor dirigování u prof. Františka Vajnara. Od r. 1985 zastával funkci druhého sbormistra Pražského mužského sboru Symfonického orchestru hl. města Prahy FOK, v r. 1989 přešel do operního souboru Národního divadla jako asistent operního sboru, od r. 1992 zde působil jako jeho druhý sbormistr. Zároveň absolvoval jako korepetitor řadu koncertů doma i v zahraničí se sólisty opery a jako sbormistr spolupracuje s předními sborovými tělesy (Českou filharmonií, Českým rozhlasem, Symfonickým orchestrem FOK, Pražským mužským sborem aj.). Od 1. září 2000 je šéfsbormistrem sboru Národního divadla. Dosud zde nastudoval kolem třiceti premiér, jako např. *Romea a Julii, Rigoletta, Kouzelnou flétnu, Komedianty, Pikovou dámu, Carmen, Prodanou nevěstu, Dona Giovanniho, Tosku, Macbetha, Čertovu stěnu, Smrt Klinghoffera, Výlety páně Broučkovy, Vandu*, operu Lorenza Ferrera *Montezuma (La Conquista)*, *Její pastorkyni, Aidu* a další.

ŽIVOTOPISY – SÓLISTÉ

Daniela Longhi (Aida)

– host opery Národního divadla

Daniela Longhi se narodila v italské Veroně. Vyhrála několik pěveckých soutěží v Torinu, Philadelphii, Rieti, Adrii, Luce a prvními angažmá prošla v několika menších italských divadlech, kde zpívala role jako Violetta, Liu, Micaela, Mimi. Mezinárodní pěvecká kariéra ji zavedla do všech hlavních italských operních domů, ale také na festival v Salcburku (*Trubadur*), zpívala v Marseille (*Bohéma*, *Simone Boccanegra*, *La traviata*, *Anna Bolena*), Curychu (*Semiramide*, *Trubadur*), Detriotu (*La traviata*, *Simone Boccanegra*), Hamburku (*La traviata*, *Il trovatore*), Lisabonu (*Trubadur*), Madridu (*Anna Bolena*), Las Palmas (*Turandot*, *Faust*, *Maria Stuarda*, *Simone Boccanegra*), Dijonu (*Manon Lescaut*), Liege (*La traviata*), Versailles (*La traviata*), Frankfurtu (*I Medici*, *Bohéma*), Montpellier (*Roberto Devereux*), Tokiu (*Turandot*, *Falstaff*, *Otello*, *Aida*, *La traviata*), Vídni (*La traviata*, *Simone Boccanegra*), Baltimore (*La traviata*) atd. Od svého debutu v roli Aidy tuto postavu každé léto zpívá ve slavné veronské aréně. V poslední době se zaměřila na dramatictější úlohy a zpívala Tosku v Torre del Lago, Giocondu a Tosku v Pittsburgu, v Shanghai s Teatro Comunale di Firenze Aidu, v Brescii svoji první Leonoru v *Maškarním plese*, v Neapoli první Lady Macbeth a v roce 2003 ve Veroně první Amelii v *Maškarním plese*. V roce 2004 a 2005 mimo jiné vystoupila jako Tosca (Řím, Verona), Aida (Hamburk, Hannover, Buenos Aires), Manon Lescaut (Řím). Její diskografie obsahuje nahrávky oper *Trubadur* (Naxos), *Simone Boccanegra* (Lyrinx), *Aida* (Nippon TV), *I Medici* (Brunson, Giacomini, Petrusi) a další.

Olga Romanko (Aida)

– host opery Národního divadla

Po úspěšném debutu v roli Musetty v opeře *La Bohème* Olga Romanko zahájila skvělou pěveckou kariéru. Vystupovala v předních operních domech a koncertních sálech po celém světě. Zpívala hlavní role v inscenacích *Síla osudu*, *Trubadúr*, *Otello*, *Komedianti*, *Madame Butterfly*, *Falstaff*, *Figarova svatba*, *Faust*, *Turandot*, *Maškarní ples* a *Aida* v divadlech v Moskvě, St.Gallenu, Berlíně, Rotterdamu, Zurichu, Barceloně, Hamburku, Mnichově a Parmě. Dále zpívala spolu s Danielem Orenem a Placidem Domingem v opeře *Otello* ve Veronské aréně a debutovala v jeruzalémském divadle pod taktovkou Bruna Campanelly. Ztvárnila titulní roli v Gluckově *Armidě* v Hamburské státní opeře a zpívala v Respighiho opeře *Fiamma* při zahájení sezóny 1997/1998 v Opeře v Římě. V Las Palmas debutovala jako Adriana Lecouvreur pod taktovkou Marca Armiliato a v únoru 1999 dosáhla obrovského úspěchu v roli Fedory v mexickém divadle Teatro di Bellas Arteso, kde zazářila po boku Placida Dominga. V roce 2000 úspěšně debutovala ve Vídeňské státní opeře v *Trubadúrovi* spolu s Frankem Bonisollim, zpívala *Aidu* na sportovním stadionu v Šanghaji a vystoupila na koncertu věnovaném rodině Grimaldiů v Monte Carlo vedle Brusona a Dimitrovové. V květnu 2001 spolu s José Curou účinkovala v nové produkci *Aidy* dirigované Pierem Luigim Pizzim v koncertním sále Megaron v Aténách a *Aidu* opět zpívala na pařížském stadionu Stade de France. Zpívala v *Tosce* v Toulonské opeře a v Bavorské státní opeře. Ve Státní opeře v New Jersey vystoupila v představeních *Sedlák kavalír* a *Komedianti*. V lednu 2003 zpívala Amelii v nové produkci *Maškarního plesu* v boloňském Obecním divadle s maestrem Daniele Gattim, v březnu se představila v *Requiem* G. Verdiho v berlínské Německé opeře. V dubnu 2003 vystoupila v roli Leonory v nové inscenaci *Trubadúra* v Hamburské státní opeře a v květnu v nové produkci *Tosky* v Teatro Colon v Buenos Aires. V sezóně 2003/2004 bude Olga Romanko zpívat v operách *Manon Lescaut*, *Tosca* a *Maškarní ples* v Bavorské státní opeře a poprvé vystoupí ve *Vandě Antonína Dvořáka* v Národním divadle v Praze. Diskografie Olgy Romanko zahrnuje tyto nahrávky: *Sestra Angelika* pod taktovkou Bruna Bartoletti pro společnost Decca, *Aida*, *Trubadúr* a *Concerto Verdiano*, dvě nahrávky Verdiho *Requiem* pro Capriccio Digital a Ars Musici a Dvořákovu *Vandu* pro společnost Orfeo. Olga Romanko se narodila v Moskvě, kde také vystudovala zpěv na konzervatoři. V roce 1987 vyhrála prestižní pěveckou soutěž v Rio de Janeiru a zúčastnila se mistrovských kurzů v

Teatro Regio di Parma. Na svém kontě má řadu ocenění z prestižních mezinárodních pěveckých soutěží. Pro Národní divadlo v Praze nastudovala roli Pucciniho Tosky, Dvořákovy Vandy a Verdiho Aidy.

Sergej Ljadov (Radames)

– stálý host opery národního divadla

Patří k předním sólistům Mariinského divadla v Sankt-Petěrburgu a Národního divadla v Praze. Svou barytonovou barvou hlasu, způsobem zpěvu a technickými možnostmi připomíná umění Placida Dominga a řadí se k nejúspěšnějším současným evropským pěvcům. Konzervatoř Rimského-Korsakova absolvoval v roce 1991 a prvních uměleckých úspěchů dosahoval v Sanktpetěrburské komorní opeře. V opeře Mariinského divadla působí od r. 1996 a v krátké době zde nastudoval řadu stěžejních rolí světové operní literatury. Je laureátem Všesvazové pěvecké soutěže, hostoval na mnoha světových operních pódíích, za všechny jmenujme Finsko, Velkou Británii, Japonsko, Německo, Belgii, Francii, Polsko, Švýcarsko. Hostoval též v Metropolitní opeře v New Yorku, kde vystupoval v operách *Ruslan a Ludmila*, *Kníže Igor* a Prokofjevova *Maškaráda*. Bohatá je též jeho koncertní činnost. V pražském Národním divadle již nastudoval roli Heřmana (*Piková dáma*), Cania (*I Pagliacci*), Dona Josého (*Carmen*), Tristana (*Tristan und Isolde*), Cavaradossiho (*Tosca*) a Radama (*Aida*).

José Azocar (Radames)

– host opery Národního divadla

Tenorista Jose Azocar pochází z Chile, kde také vystudoval zpěv na Conservatorio de Musica de la Universidad v Santiagu de Chile. Rok byl členem sboru opery Teatro Municipal v Santiagu de Chile, potom získal stipendium na hudební fakultě Juilliard School v New Yorku. Stal se finalistou několika pěveckých soutěží, např. Pavarottiho soutěže ve Philadelphii a soutěže Pěvec světa v Cardiffu. Na operní scéně debutoval v Chile jako Faust v Boitově opeře *Mefistofeles*. Je častým hostem opery v Santiagu de Chile, kde zpíval např. Edgara (*Lucia di Lammermoor*), Nadira (*Lovci perel*), Macduffa (*Macbeth*), Kalafa (*Turandot*), Dona José (*Carmen*), v *Madam Butterfly*, *Faustovi* nebo Beethovenově *9. symfonii* a Rossiniho *Stabat Mater*. V USA debutoval v Miami jako Edgardo a evropský debut se uskutečnil v barcelonském Teatro Liceo v roli Artura (*Lucia di Lammermoor*). Zpíval v Jižní Africe v Pretorii (Rodolfo - *La bohème*), v Klagenfurtu (Turiddu - *Komediantí*), Royal Albert Hall v Londýně, kde zpíval na koncertu árií z oper *Děvče ze zlatého západu*, *Turandot*, *Tosca*, *Lucia di Lammermoor*, *Trubadur*, *Mefistofeles*, v Kodani (Cavaradossi), Lisabonu (Radames) nebo Buenos Aires (Kalaf). V Německu vystoupil v Deutsche Oper Berlin a v Hannoveru v roli Pinkertona (*Madam Butterfly*). V roce 2004 zpíval např. Ismaele (*Nabucco*) v Barceloně, Luigiho (*Plášť*) na festivalu v Montepulcanu a Riccarda (*Maškarní ples*) ve Schwerinu. Rok 2005 mu přinesl hostování v Regensburgu a Chile (Don José), v italském Trapani (Andrea Chenier, Turiddu, Canio), v Praze a Chile (Radames) a pro rok 2006 chystá své první vystoupení v roli Otella (Chile).

PŘÍŠTÍ PREMIÉRA OPERY NÁRODNÍHO DIVADLA:

Bušení do železné opony XI.

Roman Z. Novák (1967)

Beze dne a bez noci (2005)

Hudební divadlo o třech scénách

Libreto: Gudrun Orlet, Roman Z. Novák

překlad: Silke Klein

Dirigent: Roman Z. Novák

Režie: Jan Minařík

Scéna: Erika Cicmanová

Světová premiéra 30.10. 2005 v 19 hodin ve Stavovském divadle

Konečný výsledek je dílo, které propojuje klasickou operu se soudobou a divadlo s hudebním divadlem. Zmíněnou problematikou, což je propojení hudby a mluveného slova, se zabývám již od roku 1996.

"Beze dne a bez noci" je vyústění mých předchozích více-žánrových (multimediálních) projektů.

Roman Z. Novák

PREMIÉRY SEZÓNY 2005 / 2006:

11.9.2005 v Národním divadle

Leoš Janáček (1854-1928)

JEJÍ PASTORKYŇA

Opera o třech jednáních z let 1894-1903.

Libreto skladatel podle stejnojmenné hry Gabriely Preissové.

Dirigent: Jiří Kout

Režie: Jiří Nekvasil

Scéna a kostýmy: Daniel Dvořák

Pohybová spolupráce: Števo Capko

Sbormistr: Pavel Vaněk

Koprodukce s Opera Ireland, Dublin a Latvian Nationālā opera, Riga

15.10.2005 v Národním divadle

Giuseppe Verdi (1813-1901)

AIDA

Opera o čtyřech jednáních z let 1870-1871.

Libreto Antonio Ghislanzoni.

Dirigent: Oliver Dohnányi

Režie: Steffen Piontek

Scéna a kostýmy: Mike Hahne

Choreografie: Tomáš Rychetský

Sbormistr: Pavel Vaněk

29.11.2005 v Českém muzeu hudby

Benjamin Britten (1913-1976)

CURLEW RIVER / Řeka Sumida

Mirákl o jednom jednání, op. 71 z roku 1964

Libreto William Plomer podle středověké japonské hry nó Řeka Sumida.

Dirigent: Marko Ivanović

Režie: Jiří Heřman

Scéna: Pavel Svoboda

Světelný design: Jiří Heřman, Daniel Tesař

Kostýmy: Lenka Polášková

Koprodukce s in spe o.s. a s Mezinárodním hudebním festivalem Struny podzimu

18.12.2005 ve Stavovském divadle

Gaetano Donizetti (1797-1848)

DON PASQUALE

Komická opera o třech jednáních z roku 1843.

Libreto skladatel a Giovanni Ruffini.

Dirigent: Oliver Dohnányi

Režie: Pavel Mikuláščík

Scéna: Daniel Dvořák

Kostýmy: Michaela Červenková

19.1.2006 ve Stavovském divadle

Theodor Veidl (1885-1946)

DIE KLEINSTÄDTER / Maloměšťáci

Komická opera o třech dějstvích z roku 1935.

Libreto Pavel Eisner podle Augusta von Kotzebuea.

Dirigent: Raoul Grüneis

Režie: Ernö Weil

Scéna a kostýmy: Daniel Dvořák

Koprodukce s Theater Regensburg

29.1.2006 ve Stavovském divadle

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791)

APOLLO ET HYACINTHUS

Latinské intermezzo o třech dějstvích z roku 1767.

Libreto P. Rufinus Wild

Dirigent: Martin Doubravský

Režie: Oldřich Kříž

Scéna a kostýmy: Daniel Dvořák

Koprodukce s divadlem F. X. Šaldy v Liberci

Česká premiéra

13.4.2006 v Národním divadle

Bohuslav Martinů (1890-1959)

ŘECKÉ PAŠIJE

Opera o čtyřech jednáních z let 1954-1959.

Libreto skladatel podle románu Nikose Kazantzakise Kristus znovu ukřižovaný z roku 1948.

Dirigent: Jiří Bělohávek

Režie: Jiří Nekvasil

Scéna: Daniel Dvořák

Kostýmy: Tereza Šímová

14.5.2006 v Národním divadle

Claude Debussy (1862-1918)

PELLÉAS ET MÉLISANDE

Lyrické drama o pěti dějstvích z let 1893-1895.

Libreto skladatel podle dramatu Maurice Maeterlincka.

Dirigent: Michel Swierczewski

Režie: Frédéric Béliet-Garcia

Scéna: Jacques Gabel

Kostýmy: Catherine Leterrier

Pražská komorní filharmonie

Koprodukce s CEMA, s.r.o.

Magdalena Kožená poprvé v Národním divadle!

22.5.2006 ve Stavovském divadle

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791)
DON GIOVANNI

Dramma giocoso o dvou dějstvích z roku 1787.
Libreto Lorenzo da Ponte.

Dirigent: Jiří Kout
Idea obnovení inscenace: Jiří Nekvasil a Daniel Dvořák
Režijní koncepce: Václav Kašík
Režie: Jiří Nekvasil
Scéna: Josef Svoboda
Kostýmy: Theodor Pištěk
Premiéra obnoveného nastudování

23.6.2005 v Litomyšli

Bedřich Smetana (1824-1884)
TAJEMSTVÍ

Komická opera o třech jednáních z roku 1878
Libreto Eliška Krásnohorská.

Dirigent: Zbyněk Müller
Režie: Jiří Nekvasil
Scéna: Daniel Dvořák
Kostýmy: Zuzana Krejzková
Sbormistr: Pavel Vaněk

Koprodukce s Mezinárodním operním festivalem Smetanova Litomyšl

PORADNÍ ORGÁNY ŘEDITELE ND :

Marketingová rada Národního divadla:

Mgr. Martina Králová, Marketing manager, České radiokomunikace a. s.

Janis Sidovský, SIDOVSKY management s. r. o.

Ing. Roman Jirásek, Ředitel společnosti, předseda představenstva M.I.P. Group, a. s.

PhDr. Pavel Maurer, Managing Director, rmg:connect

Johannes Kinsky, Managing Director, JP Morgan International Limited

Umělecká rada Národního divadla:

Karel Steigerwald, dramatik

Ivan Liška, tanečník, ředitel baletu Staatstheater München

Dr. Václav Janeček, dramaturg Laterny Magiky

Sylvie Bodorová, skladatelka

Eva Blahová, operní pěvkyně, pedagog zpěvu

Jiří Bartoška, herec, prezident Filmového festivalu Karlovy Vary

Prof. MUDr. Josef Koutecký, Dr.Sc., děkan 2. lékařské fakulty UK

Viktor Stoilov, majitel nakladatelství TORST

Dr. Leo Pavlát, ředitel Židovského muzea Praha

PhDr. Michal Lukeš, generální ředitel Národního muzea

Aleš Březina, ředitel Institutu Bohuslava Martinů

KONTAKTY :

Akad. arch. Daniel Dvořák

ředitel Národního divadla

tel.: +420 224 901 250

fax: +420 224 932 092

e-mail: d.dvorak@narodni-divadlo.cz

Jiří Nekvasil

šéf opery Národního divadla

tel.: +420 224 901 277

fax: +420 224 933 314

e-mail: nekvasil@narodni-divadlo.cz

Mgr. Pavel Petránek

vedoucí dramaturg opery Národního divadla

tel.: +420 224 901 469

fax: +420 224 933 314

e-mail: p.petranek@narodni-divadlo.cz

Daniel Jäger

PR opery Národního divadla

tel.: +420 224 901 439

fax: +420 224 933 314

mobil: +420 737 223 964

e-mail: d.jager@narodni-divadlo.cz

Helena Krausová

tisková mluvčí, mediální servis ND

tel.: +420 224 901 676

fax: +420 224 932 092

e-mail: h.krausova@narodni-divadlo.cz

www.narodni-divadlo.cz

zpracoval Daniel Jäger,

tel.: +420 224 901 439, +420 737 223 964, fax: +420 224 933 314, e-mail: d.jager@narodni-divadlo.cz